

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'l. Sr. Lluís M. Corominas i Díaz

DIARI DE SESSIONS

Núm. 11, divendres, 17 de juliol de 2009, edició amb motiu del Ple universitari
VIII legislatura

Sessió sobre el projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes

ÍNDEX

Intervenció

del vicepresident segon del Parlament, Sr. Lluís M. Corominas i Díaz (p. 3)

Intervencions dels representants universitaris

Projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes (p. 4)

Intervencions dels grups parlamentaris

el Sr. Morell i Comas, del G. P. de Convergència i Unió (p. 9)

el Sr. Casajuana i Pladellorens, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 9)

la Sra. Gomà i Pons, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 10)

el Sr. López i Rueda, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 10)

el Sr. Postigo i Garcia, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (p. 11)

el Sr. Robles Almeida, del G. Mixt (p. 12)

Cloenda

a càrrec del vicepresident segon del Parlament, Sr. Lluís M. Corominas i Díaz (p. 13)

Annex

Llei de federacions i seleccions esportives catalanes (p. 14)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el vicepresident segon del Parlament, acompanyat de la diputada i els diputats Sr. Morell i Comas, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Casajuana i Pladellorens, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Gomà i Pons, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. López i Rueda, pel G. P. Popular de Catalunya; Sr. Postigo i Garcia, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Sr. Robles Almeida, pel G. Mixt, i la secretària general.

ORDRE DEL DIA

1. Intervenció del vicepresident segon del Parlament.
2. Debat i votació del Projecte de Llei de federacions i seleccions esportives catalanes.
3. Intervenció dels grups parlamentaris.
4. Intervenció i cloenda a càrrec del vicepresident segon del Parlament.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Bé, molt bon dia a tothom; sigueu benvinguts a aquesta simulació parlamentària, al Parlament Universitari.

Intervenció del vicepresident segon del Parlament

I començarem la sessió presentant, primer, les persones que m'acompanyen avui aquí, a la Mesa, que, com veieu, és una mesa que és excepcional, no és la Mesa que habitualment tenim al Parlament de Catalunya, ja que vosaltres exerciu de grups parlamentaris i els grups parlamentaris s'han incorporat aquí, a la Mesa.

Al meu costat, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, hi ha el diputat Joan Morell; en Joan Morell és del Maresme, és de Pineda concretament, població d'on havia estat alcalde. Al seu costat hi ha la diputada Patrícia Gomà, d'Esquerra Republicana de Catalunya; de fet, és de l'Alt Camp, però ara s'ha presentat per la circumscripció de Barcelona. En Lluís Postigo, d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, que és de Llagostera, d'on havia estat alcalde, també; Gironès, franja la Selva. I finalment, al meu costat, hi ha el senyor Josep Casajuana, que és del Vallès Occidental, en nom del Partit dels Socialistes de Catalunya –de Terrassa–, i el senyor Antonio Robles, que és del Grup Mixt i barceloní. Ells parlaran en nom dels grups. I s'hi incorporarà després el senyor Rafael López, que és del Partit Popular, també barceloní, i que s'hi incorporarà d'aquí a uns minuts.

Permeteu-me, abans de començar..., de fet, el punt número 1 d'aquest Ple és una breu intervenció del president, en aquest cas jo mateix, que sóc Lluís Maria Corominas, vicepresident segon d'aquest Parlament. Haig de disculpar l'absència del nostre president, Ernest Benach, que avui, per qüestions d'agenda –sabeu que ha

estat una setmana, tant aquesta com la següent, molt intensa a nivell d'activitat parlamentària– i per compromisos, doncs, no podrà acompanyar-nos, avui.

En tot cas, presideixo jo, com a vicepresident segon, i sí que voldria dir-vos unes paraules abans d'entrar pròpiament en el que és el debat que avui ens ha portat a aquest Ple parlamentari.

Primer de tot, agrair-vos la implicació que heu tingut, tant professors com alumnes, en aquesta iniciativa de Parlament Universitari. Aquest projecte educatiu es va començar ara fa cinc anys, per tant avui és la cinquena vegada que ho fem, i hi han participat sempre les dotze universitats. I per tant aquest primer agraiement per la vostra implicació i el vostre compromís a l'hora de tirar-lo endavant. No n'hi ha prou de deixar la casa; si vosaltres no us hi impliqueu, evidentment, això no existiria.

En segon terme, l'objectiu final d'aquest projecte el vull posar sobre la taula des del primer moment. Evidentment el fet de treballar una llei, de parlar amb els grups parlamentaris, amb els sectors implicats, el debat previ que heu tingut, la preparació de les intervencions, tot això ja ajuda a conèixer molt la nostra feina i la realitat i la complexitat de les tasques parlamentàries. I és en aquest punt, en el millor coneixement del que fem aquí, on rau d'alguna manera l'objectiu final d'aquesta iniciativa. Després de trenta anys de recuperar les nostres institucions i la democràcia al nostre país, s'ha instal·lat una sensació evident de distància entre el que són els representants del poble i la mateixa ciutadania; i això, sabeu, és una de les frases típiques d'aquests temps: la distància entre uns i altres.

Hi ha molts factors que hi influeixen, però segurament també hi hauria moltes solucions a buscar-hi. Una nova llei electoral que fes més propera l'elecció dels diputats, l'avaluació continuada de la feina dels mateixos diputats, la transparència, són factors que segur que ajudaran o ajudarien que aquesta distància s'escurés.

Però hi ha un factor fonamental, que és el millor coneixement de la tasca dels polítics i del funcionament de les nostres institucions. És aquí on s'inscriu la importància d'aquest projecte formatiu en què heu participat aquests dies. D'una banda, la complexitat de la tasca parlamentària, i, de l'altra, el polític en el sentit més positiu del terme: el representant del poble que té una responsabilitat en el bon funcionament de la tasca de la nostra societat.

La llei que avui debatrem té tots els elements que fan apassionant la tasca dels parlamentaris, del nostre poder legislatiu. És una llei que té, com gairebé totes, una clara complexitat jurídica, i, d'altra banda, és una llei amb una forta repercussió per a la ciutadania, un factor que omple de contingut la responsabilitat del parlamentari que acaba emetent el seu vot al final d'una llei. Té també, aquesta llei, un clar component ideològic, ja que, com molt bé sabeu, aquí no venim només a gestionar, sinó a intentar transformar en millor la nostra societat a través de les nostres institucions i també de les nostres conviccions més íntimes.

Bé, espero que la tramitació prèvia, les negociacions, el treball d'aquests dies us hagin estat útils.

Projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes

I anem ja al debat sobre el Projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes. Per tant, iniciàriem el punt número 2 de l'ordre del dia, que és: debat i votació de la simulació del Projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes.

Fixaran posició tots els grups. I començarem pel Grup Roig, i en el seu nom té la paraula el senyor Manuel Hervás, que tindrà un temps de quatre minuts per desenvolupar-ho.

MANUEL HERVAS

Il·lustre vicepresident del Parlament de Catalunya, il·lustres diputats i diputades, abans de res, m'agradaria agrair-vos a tots que estigueu aquí, que hàgiu fet possible que aquest Parlament Universitari hagi funcionat d'aquesta manera, i molt especialment a tots els coordinadors, i sobretot a Anna Aguilar, des del Grup Roig, i volem agrair tots els esforços que heu fet.

Durant tots aquests dies hem discutit, hem debatut, fins i tot ens hem enfadat en algunes ocasions, però penso que en traurem alguna cosa de positiu. Tots hem après moltes coses, i avui, que és l'últim dia, i aprovarem o no una llei, doncs, és el moment, és l'hora de fer el balanç. I cadascú, quan arribi a casa seva, és allò que s'endurà, són les experiències, els petits moments. I, bé, també m'agradaria dir que avui, per a alguns, la nit ha sigut una mica llarga, i que també us agraeixo que també estigueu aquí.

I, bé, doncs, llavors, ara ja començo a explicar una miqueta el que nosaltres pensem sobre aquesta Llei de federacions i seleccions.

L'Estatut d'autonomia, al seu article 134.1.d, recull una competència exclusiva que la Constitució li cedeix..., bé, deixa la potestat, l'Estatut, que s'adquireixi aquesta competència exclusiva en l'establiment del règim jurídic de les federacions i els clubs esportius i de les entitats que promouen i organitzen la pràctica de l'esport i de l'activitat física en l'àmbit de Catalunya. En recollir-ho l'Estatut, feia falta que es legislés aquest text de la Llei de federacions i seleccions esportives catalanes.

És una llei innovadora, és una llei transgressora, perquè mitjançant aquesta llei el que aconseguirem és que no només hi hagi, en el territori espanyol, una única selecció, sinó que a més a més un territori amb una identitat i una història tan característica com és Catalunya pugui tindre la seva pròpia selecció i pugui participar en competicions d'àmbit internacional.

D'altra banda, també cal dir que l'activitat de l'esport és una activitat que, si hi pensem, es remunta a temps immemorables. L'esport no només és una pràctica, sinó que és molt més: és una activitat de lleure, és una activi-

tat que permet evadir-nos de tots els problemes que tenim. I amb aquesta llei el que es permet és que totes aquestes persones que es dedicaran professionalment o federadament a la pràctica de l'esport tinguin un reconeixement ple en tots els àmbits.

A més a més, des del Partit Roig, també hem de dir que en el debat de les comissions vam arribar a un consens amb la majoria de grups parlamentaris, i és per això que avui recolzarem la proposta de llei de federacions i seleccions catalanes.

I estem molt orgullosos de fer-ho, perquè no només donem suport a la nostra ideologia i no només donem suport a un articulats, sinó que donem suport a molt més, molt més enllà: fem un pas endavant perquè Catalunya tingui un reconeixement ple en tots els àmbits, no només en l'esportiu, sinó que pugui anar molt més enllà, això.

I així, doncs, des del Partit Roig, poca cosa us haig de dir més, sinó que moltes gràcies per haver vingut tots aquí avui i que espero que tots aquests dies hagin sigut molt profitosos. I bé, espero que aquesta llei tiri endavant, perquè pot ser un pas molt important per a Catalunya.

Moltes gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Hervás. Ara és el torn del Grup Taronja, i en el seu nom parlarà el senyor Jordi Souto.

JORDI SOUTO

Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, com bé saben, estem gairebé a punt d'acabar aquesta legislatura, i tot just avui ens disposem a aprovar una de les lleis que sens dubte seran més rellevants i més representatives del que ha estat la tasca legislativa i la feina duta a terme pel Govern, sota la direcció del president Garcia. Si de l'anterior legislatura, probablement, en guardem un fet molt significatiu com va ser l'aprovació, amb un ampli consens, de la Llei d'educació, la primera Llei d'educació de Catalunya, nosaltres pensem, des del Grup Taronja, que probablement aquesta legislatura, la legislatura que ha encapçalat el Govern del president Garcia, quedarà àmpliament significada pel que suposarà el pas decidit endavant de presentar i, esperem, aprovar aquesta Llei de federacions i seleccions esportives.

Aquesta llei d'alguna manera simbolitza el que ha estat l'esperit de consens, de voluntat de mà estesa, de tota la legislatura, per part d'un govern que en principi va néixer generant més d'un dubte per la seva peculiar composició: la suma de forces de tres partits a la qual en principi s'augurava una probable inestabilitat. El Govern, sota la fórmula que, com bé saben, va unir el Partit Taronja, el Partit Verd i el Partit Groc, al llarg de la legislatura ha anat demostrant que tots els prejudicis inicials dels quals se'ls va acusar inicialment a poc a poc s'han anat desmentint, han anat quedant en res.

La capacitat de diàleg, la capacitat d'arribar a consensos en els temes veritablement importants de país han estat probablement el tret característic d'aquesta tasca de govern, i, fins i tot, en temes prou rellevants, com el que avui ens ha dut aquí, la voluntat en tot moment de sumar pràcticament la totalitat de l'arc parlamentari, fins i tot la capacitat de sumar-hi el principal partit de l'oposició. Com bé acaba de significar en el seu posicionament de vot el diputat Hervas, la voluntat del Partit Roig, de la majoria de l'oposició, és sumar-se al consens, on s'ha volgut buscar que la llei tingüés una possibilitat certa de prosperar, de tirar endavant i de marcar un abans i un després.

Potser encara ens falta a dia d'avui perspectiva històrica, però certament nosaltres, des del Grup Taronja, pensem que de la mateixa manera que avui en dia ningú no s'imagina un món sense internet, sense mòbils, sense televisions, d'aquí a uns anys ningú no entendrà que en temps passats Catalunya no tingüés la seva pròpia representació esportiva de més alt nivell en l'àmbit internacional.

Nosaltres pensem que la llei que avui aprovarem posarà la primera pedra perquè això sigui, en un termini molt proper, realment possible. A ningú se li escapa que avui en dia la significació que té el món de l'esport no té probablement comparació amb cap altre àmbit. I per això ha estat una voluntat expressa d'aquest Govern i d'aquest Parlament trobar les fórmules imaginatives per vèncer les dificultats, que sens dubte pressuposen, en obtenir vies per arribar a la presència plena de l'esport català en les màximes confrontacions internacionals. Parlem de campionats d'Europa, parlem de campionats del món, parlem evidentment del que és la màxima expressió de l'esport, que és els Jocs Olímpics.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Si us plau, senyor diputat, vagi acabant...

JORDI SOUTO

Acabo, senyor president. Moltes gràcies.

Simplement reiterar la nostra satisfacció, agrair a la resta de grups parlamentaris el seu vot positiu i reiterar la convicció que aquesta serà una fita molt significativa per al nostre país.

Moltes gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Groc, i en el seu nom, el senyor Rubén Arenas.

RUBÉN ARENAS

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament. Molt honorable president de la Generalitat, il·lustres diputades, il·lustres diputats, convidats d'honor, no he de fer un exercici de memòria massa acurat per recordar les paraules del molt honorable president de la Generalitat el dia del debat d'investidura, quan iniciava la seva intervenció dient que començava una aventura; una aventura que ens ha portat al dia d'avui, on toca

tancar la legislatura i fer el recompte de l'obra de govern.

Per començar, avui, últim dia de plenari abans de la dissolució de la cambra fins a noves eleccions, tenim encomanada la tasca i la responsabilitat de tirar endavant una llei sobre les federacions esportives catalanes que sens dubte posa fil a l'agulla a un debat obert al si de la societat i que requereix respostes per part d'aquest Parlament.

Aquest Govern ha impulsat una llei de la qual el producte estrella ha sigut el reconeixement de les seleccions esportives catalanes, reclam continu del nostre grup parlamentari, i que creiem que dóna resposta, si més no parcial, a tot un sector social que anhela veure la seva selecció amb naturalitat.

Com a membres del Govern, avancem que emetrem un vot positiu a aquesta llei. En primer lloc, perquè creiem que era necessari que Catalunya es dotés d'un instrument legal per tal d'articular i regular la democràcia i el funcionament de les federacions esportives, i per tal també de donar el merescut reconeixement legal al que són les seleccions nacionals catalanes.

Volem afegir i agrair que hi ha hagut un moviment molt intens en la comissió legislativa, on s'han presentat moltes esmenes, i des dels partits que conformem el Govern hem sigut oberts de mires, ens hem oblidat de les sigles que representàvem i n'hem acceptat moltes per fer un text inclusiu, a mida del país que representem.

En un altre pla, cal remarcar que el Grup Parlamentari Groc tenia objectius molt clars i contundents per a aquesta legislatura, que van ser: reconeixement de les seleccions catalanes, millora important de l'espai d'educació superior europeu i lluitar i renegociar el finançament fins a aconseguir el concert econòmic. Aquestes propostes programàtiques van ser les que ens van portar a conformar el Govern tal com el veiem avui.

I, il·lustres diputades i diputats, ho hem aconseguit, fent callar les veus paranoiques i esquizofrèniques, sempre políticament parlant, que vaticinaven un ensorrament de les polítiques socials i fins i tot un retrocés nacional. Ara –des de l'optimisme que ens dóna estar segurs que el nostre paper ha sigut determinant, que a les comissions s'han constituït majories àmplies amb el suport de gairebé la totalitat de les formacions polítiques–, que la política de govern, la política de funció, ho demostra l'enfortiment d'aquest Govern després de superar una moció de censura que va deixar palès el ridícul més escandalós que es recorda en aquesta cambra des que s'ha constituït.

I, per si tot això fos poc, en paraules de la redactora Marina Mayer, el Grup Parlamentari Groc fa política de fets consumats. I va ser així com vàrem empènyer els sectors més sobiranistes de cada partit per tal d'aprovar una resolució de recerca de mecanismes per a l'exercici del dret a l'autodeterminació que és històrica; simbòlica, si voleu, però que retorna la il·lusió als nostres ciutadans i els engresca en un projecte per endavant on la paraula la tenen ells.

En l'apartat d'agraïments, en primer lloc, voldria agrair la feina que han fet tots els il·lustres diputats del Partit Groc. En primer lloc, l'honorable consellera d'Educació, Maria Rosa Torres; l'Enric, la Bàrbara, el Gerard, la Cristina, el Borja, la Núria, el Pol, l'Èdgar, i, per descomptat, per tota la tasca de coordinació, en Guillem Sánchez. També al molt honorable president de la Generalitat, per la seva vertebració d'un govern sòlid i estable, malgrat les oposicions d'alguns partits d'aquesta cambra. També a cadascun dels portaveus dels altres grups parlamentaris, sempre disposats al diàleg, i als il·lustres diputats i diputades d'aquesta cambra, que treballen per representar la veu dels ciutadans i fer-la palesa en aquesta institució representativa del poder sobirà del poble.

Per últim, donar les gràcies també a tots i cadascun dels redactors de premsa, que, si més no, ens han tractat amb el respecte institucional que mereixem.

Moltes gràcies a tots plegats. Visca Catalunya!

EL VICEPRESIDENT SEGON

Gràcies, senyor Arenas. Ara és el torn del Grup Blau, i en el seu nom, el senyor Stuart Sala.

STUART SALA

Moltes gràcies, senyor president. Il·lustres senyors diputats, com tots vostès saben, avui estem reunits en aquest Parlament de Catalunya per votar el que inicialment era un projecte de llei de l'esport.

Quan un pensa en una llei de l'esport pensa en una llei que tracti i afronti els reptes als quals s'enfronta el món de l'esport en l'actualitat, en una llei que en promoció la pràctica i la competitivitat dels nostres esportistes, en la millora de les instal·lacions, i que aposti per millorar les necessitats de les federacions i les entitats esportives de Catalunya perquè puguin desenvolupar llur tasca amb els menors obstacles i els majors èxits possibles.

Malauradament, quan un llegeix la llei que avui se sotmet a votació, s'adona que no parla de res d'això. Senyors diputats, avui no es presenta una llei de l'esport; avui és presenta una llei política que parla de tot menys d'esport i que se centra bàsicament a utilitzar les seleccions catalanes perquè aquestes prenguin el relleu de la selecció espanyola, és a dir, la de tots els catalans, en les competicions internacionals.

El que avui està fent aquest Parlament és un frau, un frau als esportistes, ja que no proposen res per millorar la seva tasca professional, i un frau a la societat, en voler imposar per llei una cosa que no vol, una llei sectària, feta d'esquena a la ciutadania, només pensada per a la satisfacció d'una minoria hipersubvencionada i sorollosa, però en cap cas representativa del conjunt del poble català.

El Partit Blau no pot donar suport a aquesta llei. El Partit Blau no es pot permetre fer el que fan molts de vostès, que és legislar sobre els sentiments de la gent. El que vostès fan és immoral: vostès volen el més pro-

fund de l'individu, els seus sentiments de pertinença, i modificar-los al seu aire. Intolerable.

Tenen molta cara els senyors diputats i la senyora consellera quan parlen d'una llei de país i s'omplen la boca de paraules com «consens» o el verb «sumar». S'ha de tenir molta cara per parlar de sumar i de consens en el Parlament, quan a la Catalunya real l'únic que fan vostès és restar i dividir. La Catalunya real és la del senyor de Santa Coloma, d'Hospitalet i de tota l'àrea metropolitana, votants del Partit Roig, que segur que milloraran amb la llei que avui aprovaran.

Vostès parlen de sumar i d'una llei de país, quan l'únic que fan al carrer és restar i dividir. O sigui, parlen de sumar, i aquí, amb molt de consens i tot molt maco, hi haurà una foto de molts partits, però ara al carrer hi haurà la selecció catalana i la selecció espanyola. És a dir, en un mateix carrer hi tindrem el bar Manolo, amb tot d'aficionats a la selecció espanyola, i el bar Pepet, aficionat a les seleccions catalanes, i això en el mateix carrer. Això no és una llei de país, ni tan sols es pot dir que és una llei de barri.

Anuncio també que, en cas d'aprovar-se, el Partit Blau portarà aquesta llei al Tribunal Constitucional, ja que l'oficialitat de les seleccions catalanes és incompatible amb l'article 149.1, apartat 3, que determina l'exclusivitat de l'Estat en matèria de relacions internacionals. I òbviament el que vostès volen fer xoca frontalment amb aquest precepte.

De tota manera, esperem no arribar a aquest punt, i així que apel·lem al sentit comú, a les arrels i a la consciència dels senyors diputats avui presents en aquesta cambra. Apel·lem a la Catalunya que suma, a la Catalunya integradora dels que van trobar en aquesta terra un lloc d'acollida i que s'han fet seu. Apel·lem a la Catalunya responsable que no renuncia a la seva identitat però dins d'un marc i d'un projecte comú que és el d'Espanya. Apel·lem a la Catalunya que va sortir eufòrica a celebrar el triomf de la selecció nacional a la passada Eurocopa. O és que em diran tots vostès que no es van alegrar per la victòria de la selecció? Altres no, però altres sí, oi? Estan segurs que volen votar aquesta llei?

Sé que molts de vostès diran que segurament estem sols, que som els únics que hi votem en contra. Com sempre. Res més allunyat de la realitat. Aquí sí que estem sols, segurament, però nosaltres tenim el gran suport majoritari de la població catalana, per exemple del 48 per cent dels catalans que es declara tant català com espanyol. I ho diu el CEO, no m'ho invento jo; mirin, vostès, les estadístiques.

Senyors diputats, pensin molt bé el seu vot, especialment els diputats dels partits Roig, Taronja, Verd i Lila, que no han negat mai el caràcter propi i la voluntat inequívoca d'autogovern del poble de Catalunya –nosaltres tampoc–, però que també tots sabem que això no és pas incompatible amb la voluntat de formar part del projecte comú espanyol.

Per acabar, només dir que lamentem molt, des del Grup Blau, l'oportunitat perduda. A nosaltres ens hauria agradat parlar de com ajudar el món de l'esport ca-

talà; lamentablement hem tornat al tema de sempre, i mentre aquí discutim sobre el color de la paret, la casa a poc a poc es va ensorrant.

Moltes gràcies. Visca Catalunya i visca la selecció espanyola!

EL VICEPRESIDENT SEGON

Gràcies, senyor Sala. És el torn del Grup Verd, i en el seu nom, la senyora Ylenia Díaz.

YLENIA DÍAZ

Gràcies, il·lustre president del Parlament. Molt honorable president de la Generalitat, il·lustres diputats i diputades, des del nostre grup parlamentari estem molt satisfets que aquesta Llei de federacions i seleccions esportives catalanes hagi arribat fins al punt de poder-se votar en aquest Parlament, en aquest Ple d'avui, atès que era un dels nostres punts del programa pel qual vam estar treballant, per a aquesta legislatura, per complir amb els ciutadans de Catalunya. En la mateixa línia d'esforç i rigor, es va treballar en el si de la comissió legislativa, tant per part del nostre grup com per la resta de grups parlamentaris, als quals volem agrair les seves aportacions, moltes d'elles acceptades, a fi de millorar aquesta llei eficaç per a brindar l'oportunitat als nostres esportistes catalans de la important llibertat esportiva.

La dita llei reconeix que a Catalunya hi ha la necessitat de regular sobre les federacions catalanes i oficialitzar-ne les seleccions nacionals; necessitats que cada cop es fan més paleses, tenint en compte aquesta conjuntura de revitalització del terme «federal».

És inevitable citar també que nacions sense estat com Gal·les i Escòcia es poden enfrontar a Anglaterra sense que resulti cap drama, amb tota la naturalitat que requereix la llibertat.

Amb aquesta llei, senyores diputades i senyors diputats, podem fer que la llibertat es faci realitat a la nostra nació. Així que els animem a votar-la amb la mateixa cohesió i voluntat que s'ha treballat fins avui, a fi de satisfer al màxim les necessitats dels ciutadans de Catalunya.

És tan memorable com remarcable, també, i per respondre al Partit Blau, enfront del dramatisme que plasma en la possibilitat d'enfrontar-se seleccions catalanes i espanyoles, que el Tribunal d'Arbitratge de l'Esport, que és la màxima autoritat legal de l'esport, va sentenciar a favor de la Federació Catalana de Bitlles i Bowling que fos acceptada per la federació internacional de la dita disciplina, sancionant al mateix temps en contra del recurs presentat per la Federación Española de Bolos, acció que significava que una federació catalana estava essent admesa per una federació internacional, i a més reconeguda pel COI, on ja hi havia una federació espanyola.

Des del nostre grup parlamentari desitgem que aquest precedent legal històric es pugui aplicar amb naturalitat en qualsevol disciplina esportiva amb l'aprovació d'aquesta llei, que recolzem plenament.

Altres aspectes destacables de la llei que ens han dut a donar-hi suport són aspectes com que la llei millorarà la promoció de l'esport i els esportistes a nivell internacional; que regula els drets i els deures dels nostres esportistes catalans, sempre sota un context de llibertat; que ofereix garanties de millora de la legislació vigent unificant el règim jurídic i disciplinari de les federacions i seleccions catalanes sota un paraigua legal, tot enriquint les ja setze disciplines esportives mitjançant les quals Catalunya disputa mundials i europeus i en guanya alguns, i escoltant el seu himne.

Aquesta llei també encoratja i es posa al servei dels nostres esportistes d'elit, esportistes d'elit demostrat, entre d'altres, en les darreres olimpíades, on la tercera part de la delegació olímpica espanyola estava formada per esportistes catalans i on nou de les divuit medalles olímpiques van caure sobre pits d'esportistes catalans.

Aquesta llei aporta proximitat, transparència, identitat, a aquest milió de ciutadans catalans que tenen llicència federativa esportiva. També ens proporciona millors recursos econòmics per gestionar les nostres federacions. I un tema molt important: implica més presència i interès dels joves en l'esport, que entendran que a partir d'aquesta llei poden practicar l'esport que els agrada i poden aspirar més probablement a guanyar mundials i europeus tot representant els colors amb els quals se sentin més ben representats.

Per anar acabant, tinguem en compte que aquesta llei envia tres missatges molt clars a la ciutadania: llibertat, proximitat i màxima representativitat. Per tot això, els animem que la votin favorablement.

Finalment, aprofito l'avinentsa per donar les gràcies en nom del meu grup, que m'han donat molt suport i hem treballat molt cohesionats, cosa molt important, als partits polítics i als grups parlamentaris, i sobretot també als diversos organitzadors d'aquest Parlament Universitari, al nostre coordinador, per donar-nos aquesta oportunitat d'ocupar el Parlament de Catalunya, una institució tan nostra, i esperem haver estat a l'alçada de la tasca de diputats i diputades, i considerem que aquest Parlament l'ha superat amb escreix.

Gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyora Díaz. Ara és el torn, finalment, del Grup Lila, i en el seu nom, el senyor Jos Prado.

JOS PRADO

Il·lustre vicepresident del Parlament de Catalunya, il·lustres senyores diputades i senyors diputats, quan un govern sustentat per taronges i grocs et presenta una proposició de llei de federacions i seleccions esportives catalanes, un ciutadà lila s'espera el pitjor. Hom espera un text impregnat d'exaltació nacionalista catalana, trufat de potencials vicis d'inconstitucionalitat.

Però no ha estat així. L'empremta de moderació del molt honorable president Garcia, l'eficaç tasca de l'honorable consellera Díaz, el suport en insignes constitucionalistes de la talla de Jaria, Roman i la subtil Oliveiras, la sapiència tècnica del lletrat del Parlament Vila, van produir un text inicial raonable, certament perfectible, però raonable. Tots els grups, en el marc de la comissió legislativa, hem fet un esforç per abandonar les nostres posicions maximalistes i cercar un mínim comú denominador. Esmenes substantives presentades pel Partit Lila han estat aprovades.

Per tot l'anterior, i sé que serà una nova sorpresa, anuncio que el nostre grup parlamentari votarà a favor de la llei que ara se'ns presenta.

Però, dit tot això, no voldria que els ciutadans liles poguessin acusar els seus representants d'entreguisme, particularment en aquella matèria més sensible i susceptible de controvèrsia, la relativa a les seleccions esportives catalanes i la seva projecció internacional.

El portaveu Hervás s'ha referit a l'article 134 de l'Estatut de Catalunya, però el conflicte podria sorgir amb l'article 200 de l'Estatut, perquè, per molt que l'article 200 de l'Estatut aparegui com un títol que habilita per legislar amb relació a la projecció internacional de l'esport català, aquesta capacitat teòrica s'ha d'entendre subordinada a l'exclusivitat estatal en matèria de relacions internacionals, ha de respectar els tractats internacionals subscrits per Espanya, la Carta olímpica i els reglaments de les institucions esportives d'àmbit supraestatal.

Ocasionalment, sembla que diputades i diputats sobrevalorem les capacitats d'aquesta cambra. Nosaltres pensem que hi ha una confusió respecte a la virtualitat efectiva d'aquesta llei. Cap llei del Parlament de Catalunya hauria modificat el resultat de l'Assemblea de la Federació Internacional de Patinatge esdevingut a Fresno i ratificada a Roma. De la mateixa manera que cap llei del Parlament de Catalunya hauria pogut evitar, sense contravenir normes de dret internacional privat i sense atemptar injustificadament contra l'exercici, contra el lliure exercici del dret fonamental a la llibertat d'associació, que una federació catalana postules la seva adscripció com a membre de ple dret d'una federació internacional.

Al fil de la intervenció de l'honorable consellera Díaz, quan s'ha referit a Anglaterra, a Gal·les, a Escòcia, m'agradaria explicar la posició dels liles recolzant-me en un exemple. A nosaltres no ens fa cap por un model com el britànic, on les seleccions angleses, gal·leses, escoceses competeixen entre elles i amb altres seleccions en l'escena internacional, però que s'agermanen sota la Union Jack i vibren als acords del *God Save the Queen* en les cites olímpiques.

Mirin, renunciariem gustosos a una selecció espanyola de futbol, certament menystinguda com ha comentat l'il·lustre diputat Arenas per un nombre important de l'Estat, hi renunciariem, a aquesta selecció espanyola –i la seva correlativa substitució en l'escena internacional per les respectives seleccions autonòmiques–, però a canvi d'un suport sincer i unànime a la

selecció espanyola de bàsquet, posem per cas, als Jocs Olímpics de Madrid del 2016, sempre que, és clar, aquesta fos una voluntat majoritària, compartida pels espanyols.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Li prego que vagi acabant, senyor diputat.

JOS PRADO

Aquest és el darrer institucional del curs polític. Ha estat un autèntic plaer compartir aquesta legislatura amb tots vostès. He viscut una grata experiència, plena de sorpreses. Admiro profundament la capacitat, la passió i l'esforç amb què han treballat tots aquests joves de prop de vint anys. La meua filla Carlota, de quinze anys, ens escolta des de la tribuna. Em desbordaria l'orgull patern si a la seva edat tingués la capacitat i l'entusiasme que demostren vostès.

M'acomiaré amb una proclama del tot heterodoxa, que sintetitza l'esperit ideològic del nostre grup: visca Catalunya, visca Espanya, visca la Unió Europea, visca l'Organització de les Nacions Unides i visca la humanitat sencera!

Gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Prado.

Acabat el debat, pròpiament, passariem a la votació.

Els prego que preparin les paperetes, perquè la votació es farà a mà alçada i amb les paperetes de colors que els hem subministrat. Entenem que el color verd és el sí, el color vermell és el no i el color taronja és l'abstenció.

Per tant, sotmetrem el Projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes a votació.

En primer terme, els demano el vot favorable, tots aquells diputats i diputades que estiguin a favor d'aprovar aquest projecte de llei, si us plau...

Tots aquells que hi estiguin en contra...

I finalment, abstencions.

Per tant, procedirem ara al recompte.

El resultat de la votació ha estat el següent: vots a favor del projecte de llei, 67; vots en contra, 13; abstencions, 1.

Per tant, s'aprova el projecte de llei de federacions i seleccions esportives catalanes.

(Aplaudiments.)

Intervenció dels grups parlamentaris

Passem ara al tercer punt de l'ordre del dia, que és la intervenció dels diferents grups parlamentaris, que, per un temps màxim, també, de quatre minuts, ens expressaran el seu posicionament al voltant del projecte de llei que acabem d'aprovar.

Per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Morell.

EL SR. MORELL I COMAS

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, públic que ens acompanyeu, i Carlota –és l'única que en sabem el nom, del públic que ens acompanya–, sigueu benvinguts tots aquí a casa vostra, al Parlament de Catalunya.

Les primeres paraules, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, són de felicitar-vos per la tasca i pel nivell que com a mínim els portaveus heu utilitzat en aquesta sessió. A un li vénen moltes temptacions de contestar coses, perquè s'han dit coses molt interessants. I, per tant, la primera cosa que hem de fer és felicitar-vos i agrair-vos aquesta vostra implicació en temes tan importants com és fer una sessió parlamentària.

Esperem, doncs, que aquesta feina que heu fet també us animi, que això serveixi per implicar-vos, si és possible, encara una mica més en la política real del nostre país, i, si us ha agradat, tant de bo que, en alguna propera legislatura, potser, algun de vosaltres, també sigueu diputats o diputades aquí, al Parlament de Catalunya.

Com a diputat de Convergència i Unió responsable aquí al Parlament de Catalunya de temes d'esports, també agrair-vos que hàgiu fet aquest projecte de llei amb un tema tan sentit i tan volgut com és un tema esportiu, i concretament el tema de les seleccions catalanes.

I també, com a partit nacionalista, no ens en podem estar de dir que nosaltres, evidentment, estem a favor de les seleccions esportives catalanes i que des de Convergència i Unió reivindicuem aquest reconeixement i la presència internacional de Catalunya en qüestions esportives, entre altres coses perquè l'Estatut d'autonomia així ens ho diu.

I també manifestar-los que des del nostre grup parlamentari sempre estarem al costat del Govern i li donarem suport en el que faci referència a totes aquestes qüestions de seleccions esportives catalanes, internacionalització de l'esport i donar encara més importància a l'esport en la nostra societat, que en té molta.

Res més. Esperem que hagin tingut una bona jornada. I en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, moltes felicitats.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Morell. Per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula ara l'il·lustre diputat senyor Josep Casajuana.

EL SR. CASAJUANA I PLADELLORENS

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, i el públic que ens acompanya en aquesta sessió solemne, en primer lloc, també felicitar els portaveus de tots els grups parlamentaris que han treballat el text de la llei, també els seus professors, i dir-los que el Parlament de Catalunya va fer un exercici semblant al de vostès, no exactament el mateix, la primavera d'ara fa deu anys. El 1999, el mes de juliol, es va aprovar la Llei de les seleccions esportives catalanes. Va ser aprovada per tots els grups més catalanistes

d'aquesta cambra, tant pels que es diuen sobiranistes com pels que ens sentim federals.

Aquesta llei, immediatament, la tardor següent, va ser recorreguda pel Govern espanyol davant del Tribunal Constitucional, i des de llavors –deu anys–, està esperant el dictamen de constitucionalitat d'aquest òrgan, diríem, que arbitra sobre els diferents poders de l'Estat.

Els dic això perquè la paciència ha de ser una virtut pròpia dels parlamentaris que, com vostès, potser, d'aquí a uns anys, ocuparan no com a interins sinó plenament, amb titularitat, un d'aquests escons dels quals avui gaudeixen.

Per altra banda, siguem conscients que l'esport forma part, a nivell internacional, del que és el dret internacional privat. Què els vull dir, amb això? Que malgrat aquesta indefinició jurídica en què viu aquesta llei, en aquests moments hi ha onze federacions esportives catalanes que gaudeixen del reconeixement de la respectiva federació internacional.

I és amb aquesta gradualitat, amb aquest treball ben fet que ha de fer el Govern de Catalunya en l'àmbit de l'esport, a través d'una millora d'instal·lacions, d'un bon treball de potenciació de l'esport en l'etapa formativa, de potenciació dels que dediquen una part molt important de la seva vida, compaginant-ho, com molts de vostès, amb l'estudi, a una excel·lència en la seva pràctica esportiva, arribant a dalt de tot, que Catalunya tindrà més trumfos que mai per anar augmentant el reconeixement de les seves federacions per les respectives internacionals.

Per altra banda, no se'ls escapa a vostès que el món està canviant molt ràpidament. Als darrers Jocs Olímpics de Beijing hem vist l'empenta d'una de les potències emergents més clara, la Xina; aquest duel, aquest pols que ha tingut amb la gran potència del segle xx, amb els Estats Units d'Amèrica.

Com a europeus, més enllà de com a catalans i com a espanyols, crec que d'aquí a uns anys, d'aquí a unes dècades, veurem que allò intel·ligent, per pesar en el món mediàtic, en el món simbòlic, per reforçar la identitat comuna dels pobles d'Europa, és que disposem d'un comitè olímpic europeu, sumant els esforços de catalans, bascos, castellans, occitans, danesos, per tenir la millor representació que puguem en els Jocs Olímpics que pertoquin. Els de Madrid del 2016 potser encara serà massa aviat, encara faltirà voluntat política i lucidesa per part dels nostres líders –Europa no va sobrada de líders–, però estic segur que serà un horitzó que vostès, que són molt més joves que nosaltres, el viuran amb tota intensitat.

Per últim, el president Laporta acaba de dir, i algun altre personatge, que el Barça és en aquests moments, *de facto*, la selecció catalana de futbol. Ho comparteixo relativament. És cert que és un equip basat molt en la pedra: set són de casa, set s'han fet a La Masia, entre els quals un company nostre, terrassenc, com és el Xavi. I, així com el Xavi ha dit «Visca Catalunya!» en la celebració dels tres triomfs del Barça i va dir «¡Viva España!» a la celebració a Madrid dels èxits de la selecció es-

panyola de futbol l'any passat, crec que no podem forçar les persones que tinguin sentiments compartits. Almenys els que ens sentim federals creiem que Catalunya, la construcció nacional de Catalunya, no és incompatible amb una Espanya que ens inclogui a tots.

Moltes gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Casajuana. És el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom, la senyora diputada Patrícia Gomà.

LA SRA. GOMÀ I PONS

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tots i a totes, diputats i diputades. En primer lloc, el primer que he de fer, vistes les intervencions, excel·lents, doncs, és agrair-vos i felicitar-vos per la feina feta; agrair-vos l'esforç, el treball, i agrair també la feina que han fet els professors, els responsables d'aquest Parlament, que us han ajudat en l'elaboració d'aquest treball, que no es pot valorar d'una altra manera que no sigui d'una manera molt positiva, perquè crec que us ha permès aproximar-vos a quina és la tasca dels diputats del Parlament de Catalunya i a fer una aproximació a la política. I crec que heu fet aquest exercici de veure com és la política, aquest instrument més eficaç per transformar la realitat, per modificar aquelles coses que ens envolten i no ens agraden, i en tot cas avançar cap a un món millor, que és el que tots els que ens dediquem a la política volem.

Us heu aproximat, també, a la feina dels diputats i diputades del Parlament de Catalunya, i heu vist la dificultat, moltes vegades, en la gran majoria, en la immensa majoria de vegades, d'arribar a consensos i a poder avançar en el treball, perquè és necessari aquest consens per poder avançar en el treball; la complexitat d'arribar a acords, la complexitat del diàleg i l'entesa, perquè no hi ha altra solució que aquesta, per poder arribar a acords i avançar en el camí que ens proposem.

L'objecte que vosaltres heu triat és un dels àmbits de desenvolupament estatutari. Dir-vos que, en aquest Parlament, en els darrers tres anys, és el que estem fent d'una manera molt activa: desenvolupar el recentment aprovat Estatut d'autonomia, que està en vigor. I la rapidesa amb què aquest desenvolupament estatutari es porta a terme varia una mica en funció de si la competència per desenvolupar l'Estatut correspon només a aquest Parlament, que hi ha un treball en aquest sentit molt intens i molt eficient –i us podria posar molts exemples de competències que ja s'han desenvolupat o d'organismes i institucions d'autogovern que ja s'han creat. Malauradament la rapidesa, quan l'exercici o el desenvolupament de noves competències ha d'anar amb el concurs, amb l'acord amb l'Estat, no és ben bé la mateixa. Tot i que al final puguem arribar a acords, costen molt més d'assolir.

I el tema concret que ens proposàveu, que és el tema de les esportives. Bé, heu fet discursos molt interes-

sants, i en puc compartir bona part, d'aquests; no tots, però sí molt bona part d'aquets. I heu fet aportacions i posicionaments molt interessants.

Jo, respecte a aquest tema, vull dir-vos que avui, a dia d'avui, el Govern està fent un treball silenciós; està fent un treball silenciós però eficient. I, malauradament, ha de ser un treball silenciós. Per què ha de ser un treball silenciós? Per les dificultats, per les innumerables traves que es troba en el desenvolupament d'aquest àmbit. Però, com us deia el diputat que m'ha precedit en el torn de la paraula, tenim onze seleccions esportives reconegudes internacionalment. Per tant, aquest treball, tot i ser silenciós, és eficient i eficaç.

Si l'exercici que heu realitzat avui, aprovar aquesta llei, fos real, hauríeu trobat, us hauríeu trobat un *handicap*, crec jo, amb tota seguretat, en la meitat de la tramitació, i és que gairebé m'hi jugaria un pèsol que aquest projecte s'hauria portat o s'hauria sotmès al dictamen del Consell Consultiu o Consell de Garanties Estatutàries, que és la nova institució que ha de vetllar pel compliment, que els projectes de llei d'aquest Parlament s'adeqüin tant a la Constitució com a l'Estatut. I això segurament hauria dilatat molt més el procediment legislatiu que heu portat a terme. I si finalment haguéssiu adequat aquest projecte de llei al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries i haguéssiu aconseguit aprovar el projecte de llei i esdevenir llei, jo crec que també posteriorment seria sotmès a la consideració del Tribunal Constitucional. Per tant, aquesta és la realitat.

I, per concloure, doncs, una última cosa. El que crec que heu clavat és quina és la realitat, la percepció que teniu de quina és la realitat política d'aquest Parlament de Catalunya. I no és una altra cosa que quina és la realitat política del nostre país. Per tant, m'alegra saber que aquí hi ha un molt bon planter de polítics que perceben la realitat en tota la seva dimensió.

Moltes felicitats, i endavant.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Ara és el torn del Partit Popular de Catalunya, i en el seu nom, el senyor Rafael López.

EL SR. LÓPEZ I RUEDA

Gràcies, senyor president. Us vull donar la benvinguda a tots i a totes en aquest Parlament. Ja ens vam veure en una ocasió; vam tenir un diàleg franc i sincer sobre diversos aspectes de la política, no només d'aquesta llei, sinó sobre altres temes de la política, i ara ens toca posicionar-nos sobre el resultat. Un resultat que ens desagrada profundament; tot s'ha de dir. Estem en una democràcia. Amb uns hem estat més d'acord que amb uns altres: amb el Partit Blau, amb el Grup Parlamentari Blau, hem estat d'acord; amb altres no hi estem d'acord.

Primer, això representa el que és el Parlament de Catalunya? Sí, és cert; això representa el que és actualment la composició del Parlament de Catalunya. Això representa el que és la societat catalana? No, perquè aquest

Parlament de Catalunya té un dèficit democràtic, que és que el 50 per cent dels ciutadans de Catalunya no voten en unes eleccions autonòmiques. I això és un punt important. És a dir, el que hem fet avui representa el que és l'*statu quo*, aquesta Catalunya hipersubvencionada, que cada cop la deixem més en mans dels independentistes, però no representa aquesta Catalunya real –algú n'ha parlat–, la Catalunya real que també és la Catalunya de l'àrea metropolitana.

Si em permeteu, quatre arguments per què no estem d'acord amb unes seleccions esportives exclusivament catalanes, i hi poso «exclusivament catalanes». Primer, ja us ho vaig dir: perquè Catalunya té Estat propi, que compartim amb la resta de pobles d'Espanya. I, per tant, Catalunya té selecció pròpia, que compartim amb la resta d'esportistes d'Espanya. I si Catalunya se sent profundament catalana i espanyola, i la majoria social, com diu el CEO, se sent tan catalana com espanyola, és lògic que la majoria dels catalans i catalanes ens sentim representats per la selecció espanyola.

Segon, perquè és aquest sentiment de la majoria.

Tercer, perquè tenim més oportunitats. Abans una portaveu deia: «Nou esportistes catalans es van penjar una medalla.» Però s'ha oblidat una cosa: de les nous, sis eren d'equip; es van penjar una medalla amb els altres companys de la resta d'Espanya. S'haurien penjat aquesta medalla si no haguessin format part d'una selecció esportiva de tot Espanya? Jo crec que difícilment. Llavors, la idea és: volem una selecció en petit, una selecció que aconsegueixi només tres medalles, o volem una selecció més gran?

I el quart argument és aquest: nosaltres ens sentim molt orgullosos del que fan companys esportistes de la resta d'Espanya, i ens sentim propi, per exemple, el que fa Rafael Nadal o ens sentim propi el que fa, per exemple, Fernando Alonso. I són d'altres parts d'Espanya.

Per tant, us puc dir que els que no som nacionalistes en aquest país som els que més estimem la Catalunya real. I us dic per què. Primer, perquè tenim un estat més gran, un estat més ampli. Segon, perquè donem més oportunitats als nostres esportistes, als esportistes catalans, perquè es pengin una medalla; donem més oportunitats als catalans. Tercer, perquè representem millor els catalans i les catalanes, la Catalunya real, no aquesta Catalunya hipersubvencionada, com ha dit algun portaveu. I quart, perquè no ens sentim menys catalans –menys catalans– ni ens sentim menys espanyols per donar suport a companys esportistes d'altres parts de la resta d'Espanya, i ens els sentim també com a nostres.

Per tant, la pregunta que em faig és: realment hem fet avui, amb aquesta votació, una representació real del que és la Catalunya real? Nosaltres pensem que no. De tota manera, gràcies a Déu, si em permeteu, és una simulació.

I de tota manera, us dic que heu fet molt bona feina, que heu estat molt conscients del que és la tasca real d'un diputat, perquè moltes vegades la tasca d'un diputat només ens jutgen si estem, com deia, eh?, aclofats a la butaca, és a dir, si estem a l'escó, perquè la tasca

d'un diputat és molt més que estar a la butaca parlamentària; és parlar, pactar, veure la pluralitat, veure que tot no és tan fàcil, que hi ha una pluralitat de posicions i que t'has de posar d'acord. Per la qual cosa us felicito, perquè heu vist el que és la tasca dia a dia d'una activitat que cada cop està menys compresa i que esperem que vosaltres també en feu pedagogia amb els vostres companys, que és la tasca de polític, que és la tasca de representar els ciutadans de Catalunya i les ciutadanes de Catalunya.

Moltes gràcies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor López. Ara és el torn del portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, senyor Lluís Postigo.

EL SR. POSTIGO I GARCIA

Moltes gràcies, senyor president. Primer de tot, fer-vos arribar la salutació més sincera per part del nostre grup parlamentari.

Ara, quan escoltava la intervenció del diputat López, del Partit Popular, i es referia al fet que la feina que heu fet, aquest Parlament que simuleu vosaltres, no reflectia la Catalunya real, i parlava d'aquest 50 per cent que no és present en aquest hemicicle, em pensava que es referia potser –i que em volia avançar per l'esquerra, com alguna vegada ha intentat; sense aconseguir-ho, per cert– a la manca de paritat, que potser el nombre de diputades no arribava al 50 per cent, i que, per tant, la representació home-dona no sé si l'heu aconseguit o no, n'hi ha una representació important, però no sé si l'heu aconseguit. Em pensava que es referia a això. He vist que no.

Llavors, em pensava que potser es referia a l'absència de bona part dels nostres veïns i veïnes que són de procedència estrangera, que porten vivint entre nosaltres molts i molts anys, i que no tenen l'oportunitat de votar ni tan sols en unes eleccions municipals, i menys encara en unes autonòmiques. Em pensava que es referia al col·lectiu de nouvinguts. He vist que tampoc no anava per aquí. I, per tant, ja he vist que la seva Catalunya real era una altra.

En tot cas, sense entrar en més valoracions, jo el que volia fer era dir-vos que des del nostre grup valorem molt i molt positivament experiències com aquestes, com la del Parlament Universitari, que serveixen perquè la ciutadania s'apropi a les institucions i s'apropi als polítics, i perquè vosaltres, diguéssim, conegueu, hàgiu pogut conèixer amb més profunditat quina és la nostra feina. De fet, us heu posat a la nostra pell i segur que heu sentit les mateixes sensacions i heu viscut les mateixes tasques que nosaltres a diari realitzem; segur que heu viscut l'emoció d'ocupar els escons, l'emoció que imposa l'espai, que imposa l'hemicicle, el nerviosisme a l'hora d'adreçar-se a la resta de diputats i diputades. Encara que us sembli que això passa avui perquè és la primera vegada, a nosaltres ens passa, o com a mínim a mi, tot sovint, quan agafes el micròfon i t'adreces a la resta de diputats. M'imagino que

heu sentit una mica el pes de la responsabilitat a l'hora de legislar sobre infinitat de temes, com el que avui us ha ocupat, que afecten o que poden afectar d'una manera molt i molt directa els nostres conciutadans. I segur que heu tingut també, heu viscut aquest esforç necessari per aconseguir els consensos; a través del diàleg no és fàcil convèncer el contrari, convèncer el company i intentar arribar a punts de consens.

No sé si heu tingut l'oportunitat, en l'experiència d'aquests quatre dies, de conèixer també altres qüestions, altres parts de la política; la política en el sentit lleig de la paraula, que també existeix –no sé si heu conegut el filibusterisme, l'obstruccionisme; el partidisme, mirar més per l'interès del partit que per l'interès de la societat en general; males arts, en definitiva–; la política mal entesa, que també existeix i que esperem i desitgem tots que cada vegada sigui menys utilitzada. Però que sapiguen que existeix. I, per tant, potser heu tingut l'oportunitat de comprovar-ho vosaltres mateixos.

Hi ha una part de la política que segurament en aquests quatre dies de feina tampoc no heu pogut experimentar, i és que, a part del fet que amb aquesta experiència us heu apropiat a la feina que fan els diputats, heu de saber també que els diputats intentem, en la mesura de les nostres possibilitats, apropar-nos a la ciutadania, anar al territori, parlar amb la gent, parlar amb les entitats. I, per tant, a l'hora de tractar i de debatre, hem de conèixer quina és la realitat i quines són les sensacions i quines són les opinions de la gent. No n'hi ha prou que ens hagin dipositat la confiança quan van votar, quan van dipositar el vot, i a partir d'aquí ja ens en podem oblidar al llarg de tota la legislatura. Aquesta és una part de la política, doncs, que també, els dies que no tenim plens, que no tenim comissions, intentem realitzar.

En definitiva, espero que l'experiència hagi estat, per vosaltres, inoblidable. Desitjo que hagi estat una bona experiència i que potser, d'aquí a uns anys, quan nosaltres ja ens hàgim jubilat –o sense haver-nos jubilat, no cal arribar tan lluny, no sou tan i tan joves, us pot tocar la legislatura vinent–, doncs, us vegem per la televisió o en directe i vegem en vosaltres uns bons diputats i diputades que pensen i treballen pels interessos del país.

Res més. Desitjar-vos això, que hagi estat una molt bona experiència i que hàgiu gaudit amb el treball d'aquests quatre dies.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Postigo. Finalment, té la paraula el representant del Grup Mixt, el senyor Antonio Robles.

EL SR. ROBLES ALMEIDA

Bienvenidos todos los estudiantes que habéis participado de esta experiencia de simulación; precisamente esta simulación que se hace desde la ESO, pasando por el bachillerato, hasta la universidad. Y yo creo que es una de las iniciativas más interesantes que

se han producido en este Parlamento respecto a la pedagogía política a la sociedad.

Yo creo que, más allá de lo que habéis planteado aquí como simulación –podía ser esto o podía haber sido, yo qué sé, el pato Donald–, cualquier cosa servía para poner en marcha, para poner en conflicto ideas, intereses, y plasmarlo en leyes. Yo creo que eso es lo importante; no tanto, el contenido final, que podríamos estar aquí hablando de forma..., porque ustedes han hecho una simulación, pero me temo que nosotros no lo estamos haciendo, estamos hablando en serio.

Y ya que hemos entrado en eso, yo también querría decir alguna cosa. Pero no estaba en el orden de las cosas entrar en el contenido de la simulación, sino en la importancia capital que tiene un espacio como este, que es la catedral, realmente, del pueblo, y darle la importancia que tiene, porque no os olvidéis que, en España, en los últimos doscientos años –ya no me remonto a más, ¿para qué?–, hemos tenido tres intervalos democráticos, y este es el mayor que hemos tenido. Y esto lo tenemos que enseñar a nuestros hijos, a los alumnos en las escuelas. Y aunque seáis universitarios y, desde luego, ya no se os puede enseñar absolutamente nada, dejad por lo menos escrito que este Parlamento es la representación del pueblo. Y, por lo tanto, la experiencia que habéis hecho hoy aquí es para recordarla toda la vida. Si alguna vez, además, tenéis la osadía de adentraros aquí y pelearos todos los días con la política, allá vosotros –allá vosotros–; no os penséis que todo el monte es orégano. Pero, desde luego, será una oportunidad.

Entrando en el debate que se ha iniciado, que no estaba en el orden de las cosas, no me quiero referir a nadie, porque no se trata de esto ahora, pero sí, en serio. Uno de nuestros representantes decía: «Esto es la representación» –los parlamentarios– «de la realidad, no solo de este Parlamento sino de la realidad de fuera.»

Doy cifras. Estatuto de Cataluña: 89 por ciento de la representación, de aquí, del Parlamento; cuando se votó el Estatuto de Cataluña, el 89 por ciento votó que sí. Se llevó a referéndum, es decir al pueblo real, al que no está representado, sino que es cada uno de los ciudadanos concretos. Cifras redondas: 49 por ciento votaron, menos del 50 por ciento –es legítimo, pero es menos del 50 por ciento–; 36 por ciento votaron que sí. Dicho de otro modo –acabo de hacer las cuentas así, *grosso modo*–, hay una diferencia entre lo que votó este Parlamento y lo que votó la calle del 53 por ciento.

Lo que decía hace un instante el diputado Rafael López tenedlo en cuenta, y es verdad, y eso no nos debería interesar a nadie, ni por un partido ni por otro, ni por una ideología ni por otra. ¿Por qué no vota tanta gente? ¿Por qué hay tanta desafección por la política? ¿Qué estamos haciendo para que, digamos, el pueblo, en el sentido grandilocuente, no esté con nosotros, esté más, por ejemplo, conozca mucho más el *camp* del Barça que no este Parlamento? ¿Por qué?

Yo no creo que vosotros seáis tan diferentes como nosotros, ni lo hagáis mejor que nosotros. Yo hoy mismo

he visto aquí los mismos vicios que cometemos nosotros todos los días. Algo mal estamos haciendo como conjunto social. Y yo, en ese sentido, lo dejo aquí como reflexión, porque me parece importante que todos los catalanes votasen y que todos los catalanes estuvieran representados. Yo soy de los convencidos de que hay muchísimos catalanes que no están representados en este Parlamento, aunque a nivel *de facto*, real y formal, este Parlamento es la legitimidad de toda Cataluña.

Gracias.

EL VICEPRESIDENT SEGON

Moltes gràcies, senyor Robles. Amb aquesta intervenció cloem el punt número 3, que era la intervenció dels grups parlamentaris.

Cloenda a càrrec del vicepresident segon del Parlament

I passariem al darrer punt, que ja és la cloenda, i que em pertoca a mi.

Permeteu-me i permetin-me que els faci un parell de reflexions. La primera, felicitar-los; felicitar-los per la qualitat dels debats, perquè se'ls han preparat, perquè les intervencions s'han vist allò, sentides, a més; punyents, algunes. I, per tant, se'ls ha de felicitar, perquè no era treure's d'alguna manera la intervenció de sobre o passar una estoneta aquí, sinó que realment s'ha vist que hi ha hagut una preparació i que heu sentit com a pròpies totes les intervencions.

Una altra reflexió. Jo faig de president; és el meu primer Ple universitari. I, la veritat, no estic acostumat que els membres de la Mesa facin intervencions polítiques, i tenia unes ganes de rebatre impressionants. Però sóc el president i, per tant, no ho faré. En tot cas, la propera vegada que el president Benach m'ho demani, m'ho pensaré, si em poso allà o em poso aquí.

Bé, aquí, a on seieu avui, també hi hem de donar la importància. De vegades, quan fem visites parlamentàries en altres iniciatives pedagògiques, potser no ho acabem de significar tant. Però avui el sol fet que estigueu aquí... Aquesta setmana, penseu que hem tramitat cinc lleis; quatre lleis i hem escollit els membres del Consell de Garanties Estatutàries, que és un òrgan importantíssim per al país. Hem fet la Llei de centres de culte, la Llei d'aeroports de la Generalitat... La setmana que ve, aquí on sou vosaltres, hi haurà els representants del Govern, els representants dels diferents grups parlamentaris, i debatrem el finançament del país, en un ple extraordinari. Per tant, del sol fet que estigueu aquí, que és la cambra que representa la sobirania del poble de Catalunya, de tots, dels que voten i dels que no voten. I aquí sí que entro una mica en el debat, i m'ho permeto. De tots, perquè la gràcia de la democràcia és que qui vol votar vota i qui no vol votar s'absté. Però tots els que estan aquí representen tot el poble de

Catalunya, els que han votat i els que no. I, per tant, aquest sol fet –aquest sol fet– ja és prou important perquè valoreu aquesta iniciativa pedagògica en què heu participat.

Esperem que us hagi estat útil, que hàgiu conegut millor com funciona tot el que és la dinàmica parlamentària. Però també un dels motius d'aquesta iniciativa pedagògica és que també sentiú vosaltres el que sentim nosaltres quan tramitem una llei, i, per tant, la responsabilitat del bé comú, del sentit comunitari, i també del servei al país quan es fa una llei i quan d'alguna manera actues en nom dels altres.

I aquesta és la part que més ens interessa. Vosaltres sou joves –bé, gairebé tots, alguns menys joves, però gairebé tots sou joves–, i, per tant, teniu aquella dura responsabilitat de ser els que estireu la societat, dels que han de transformar la societat. I esperem que aquesta iniciativa hagi contribuït que aquest sentiment comunitari, aquest treballar pels altres, aquest servei a les persones, als altres, el porteu incorporat encara amb més força de cara al futur, i que feu pedagogia de cara als vostres entorns familiars, als vostres amics, del que heu viscut, del que heu viscut aquí al Parlament de Catalunya.

I si algú de vosaltres, com es deia abans, decideix fer política, una última reflexió. Evidentment, ser diputat és una de les més altes expressions de fer política, però no és l'única. I a través dels partits polítics també és una manera de representar d'alguna manera els altres i també d'exercir aquest sentit comunitari i aquest servei als altres. Però n'hi ha moltes altres: el món associatiu, les entitats, evidentment és una gran representació. I al nostre país, Catalunya, sempre, d'alguna manera, ens podem vanter que hem tingut un teixit associatiu importantíssim de gent que s'implica pels altres i, a més, normalment de manera desinteressada.

I també –i ho haig de dir perquè molts membres d'aquesta Mesa ho som–, si voleu fer política, no oblideu que hi ha una cosa que ens permet transformar la nostra societat, la nostra immediatesa, la nostra proximitat d'una manera fàcil i clara, i que no costa tant com arribar a ser diputat, i que us demanaria que, si teniu ganes de fer política, comencéssiu per aquí, com molts de nosaltres hem fet, que és el món municipal. I també se serveix el país implicant-te en el teu ajuntament, en algun dels 946 que hi ha a Catalunya, i, per tant, també es pot fer política des dels nostres municipis.

Res més. Us torno a felicitar per haver participat d'aquesta manera intensa en aquesta iniciativa pedagògica, i espero que tinguem tots molta sort de cara al futur.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i sis minuts.

Annex**Llei de federacions i seleccions esportives catalanes**

PREÀMBUL

L'aprovació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006 ha significat un reforçament de les competències de la Generalitat en matèria d'esport i lleure. De l'atribució genèrica de competències en aquesta matèria que hom podia trobar en l'Estatut de 1979 (art. 9.29), s'ha passat a l'enumeració d'una llista àmplia i detallada de competències concretes en aquest sector. Concretament, l'article 134.1.d del nou Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en l'establiment del règim jurídic de les federacions i els clubs esportius i de les entitats catalanes que promouen i organitzen la pràctica de l'esport i de l'activitat física en l'àmbit de Catalunya, i en la declaració d'utilitat pública de les entitats esportives. Per la seva banda, l'article 200 del nou Estatut encarrega a la Generalitat la promoció de la projecció internacional de les organitzacions esportives, del que es desprèn la necessitat de regular el marc legal ordinari en què es desenvoluparà l'activitat de les seleccions esportives catalanes, en concordança amb les previsions constitucionals i estatutàries al respecte.

Atenent a aquesta circumstància i constatant, d'altra banda, la necessitat d'un nou impuls per part de la Generalitat en matèria de les seleccions esportives catalanes, es considera necessari un nou règim jurídic en matèria de federacions i seleccions esportives catalanes que reforci tant les unes com les altres. En aquest sentit, cal assenyalar que la normativa vigent, continguda en el Decret legislatiu 1/2000, del 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport, no es correspon amb les necessitats presents d'estímul de les seleccions esportives catalanes i, d'altra banda, és considerablement prudent a l'hora de regular aquesta qüestió en comparació amb el que succeeix en altres comunitats autònomes. Per tot això, es considera necessària una nova legislació específica en aquest àmbit que substitueixi el capítol tercer del títol primer de la Llei de l'esport vigent tot reforçant la vinculació dels esportistes de Catalunya a les federacions i seleccions respectives.

Aquesta llei consta de quatre capítols, una disposició transitòria i una disposició final. El capítol I defineix el concepte de federació esportiva i el procediment per a reconèixer-les i revocar-les. El capítol II regula les seleccions catalanes i les competències de les federacions esportives catalanes, i també la participació dels esportistes catalans. El capítol III estableix el funcionament intern de les federacions esportives. Finalment, el capítol IV regula la Unió de Federacions Esportives Catalanes.

CAPÍTOL I

Concepte, reconeixement i revocació de les federacions esportives

ARTICLE 1. Àmbit objectiu

Les federacions esportives catalanes i les seleccions que les representen són la manifestació organitzativa i representativa unitària de l'esport català en cadascuna de llurs modalitats.

ARTICLE 2. Àmbit subjectiu

1. Les federacions esportives catalanes són entitats privades d'interès públic general, que promouen i coordinen la pràctica de les diverses modalitats esportives reconegudes en el territori de Catalunya.

2. Els territoris amb vincles històrics, lingüístics i culturals amb Catalunya, pertanyin o no al territori espanyol, poden subscriure en qualsevol moment, per mitjà de convenis, tractes o altres instruments de col·laboració, llur participació en les federacions i les seleccions esportives catalanes.

3. Les federacions esportives catalanes són constituïdes per associacions i clubs esportius o que inclouen la pràctica i el foment de l'esport entre llurs finalitats.

4. Les federacions esportives catalanes, una vegada reconegudes, gaudeixen de personalitat jurídica, de conformitat amb el que estableix l'article 3.

ARTICLE 3. Personalitat jurídica

1. El departament competent en matèria d'esport reconeix com a federació esportiva catalana l'entitat que compleix els requisits de l'article 2.

2. Les federacions esportives catalanes adquireixen personalitat jurídica amb la inscripció prèvia en el Registre d'Entitats Esportives de Catalunya.

3. Les federacions esportives catalanes no tenen finalitat lucrativa.

4. No es pot reconèixer en cap cas més d'una federació esportiva amb relació a un esport o una modalitat esportiva determinats.

ARTICLE 4. Creació

1. Per a constituir una federació esportiva cal l'existència i la pràctica habitual prèvies d'un esport específic o d'una modalitat esportiva que no siguin assumits per cap altra federació catalana reconeguda amb un nombre mínim de persones amb el compromís ferm de practicar-los.

2. El procediment per al reconeixement d'una federació esportiva s'inicia per mitjà d'una sol·licitud presentada per les entitats, els promotors o el nombre mínim de persones que s'estableixi per reglament.

3. El departament competent en matèria d'esport, a l'hora de reconèixer una federació esportiva nova, ha de verificar que concorrin els requisits següents:

a) La viabilitat econòmica autònoma de la nova federació, que s'ha d'acreditar en un document adjunt a la sol·licitud.

b) L'informe previ de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, d'acord amb la normativa establerta per reglament.

ARTICLE 5. *Revocació*

1. La revocació del reconeixement d'una federació esportiva es produeix per qualsevol de les causes següents:

a) La desaparició dels motius o la modificació de les condicions o els criteris que van donar lloc al reconeixement de la federació.

b) L'incompliment dels objectius de la federació, de les determinacions o de les obligacions bàsiques que van motivar-ne la creació, segons els seus estatuts.

c) La manca d'activitat durant un període de dos anys.

2. L'inici de l'expedient de revocació comporta la suspensió del pagament de les subvencions o els ajuts que li hagin estat atorgats.

CAPÍTOL II

Seleccions catalanes

ARTICLE 6. *Creació, foment i impuls*

1. Les federacions esportives catalanes poden sol·licitar llur integració com a membres en les federacions d'àmbit supraautonòmic corresponents, i també en altres entitats, als efectes de participar, desenvolupar i organitzar activitats esportives en aquest àmbit.

2. Les federacions esportives catalanes de cada modalitat esportiva són les representants de l'esport federat català respectivament.

3. La funció pròpia de les federacions esportives catalanes és crear, fomentar i impulsar les seleccions catalanes de les modalitats o de les disciplines esportives respectives amb la finalitat de participar en esdeveniments de qualsevol àmbit de caràcter oficial o amistós.

ARTICLE 7. *Règim jurídic*

4. Les normes i els reglaments en matèria disciplinària i competitiva de les federacions esportives supraautonòmiques en què s'integren només són aplicables a les federacions esportives catalanes i, si escau, a llurs clubs i entitats afiliats, quan actuïn o participin en competicions oficials d'àmbit supraautonòmic.

ARTICLE 8. *Esportistes catalans*

1. L'elecció dels esportistes catalans que han d'integrar les seleccions catalanes és competència de les federacions esportives catalanes. Tenen la consideració d'esportistes catalans, a aquests efectes, els nascuts a Catalunya o els que hagin adquirit el veïnatge civil en aquest territori, d'acord amb les normes generals aplicables. Els clubs han de facilitar l'assistència a les convocatòries dels esportistes seleccionats.

2. Els esportistes, un cop acceptada llur participació a les convocatòries de les seleccions catalanes, resten obligats a assistir-hi. En el cas que no ho facin sense una causa justificada, incorren en una falta molt greu, que ha d'ésser sancionada d'acord amb el règim previst en el Decret legislatiu 1/2000, del 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport.

3. Les seleccions catalanes han d'utilitzar l'himne i la bandera de Catalunya en les competicions oficials en què participin.

4. Quan la selecció catalana i l'espanyola hagin de competir en una mateixa categoria, els esportistes catalans han d'escollir amb quina de les dues seleccions volen participar, i no tenen cap opció a canviar-se de selecció fins que finalitzi la competició.

CAPÍTOL III

Funcionament intern de les federacions

ARTICLE 9. *Organització*

1. Les federacions catalanes han d'establir, de conformitat amb la normativa aplicable, l'estructura organitzativa i les normes que cal aplicar als esportistes professionals i als afeccionats.

2. El funcionament intern de les federacions esportives catalanes ha d'ésser democràtic i tots els membres tenen dret a participar en llurs òrgans de govern.

ARTICLE 10. *Òrgans de govern*

1. Els òrgans de govern de les federacions esportives catalanes són l'assemblea general i la junta directiva.

2. L'assemblea general elegeix el president o presidenta de la junta directiva mitjançant sufragi lliure, directe, igual i secret entre tots els seus membres. El president o presidenta ha d'ésser escollit per majoria absoluta o, en segona votació, per majoria simple.

3. Els candidats a president o presidenta han de presentar, juntament amb llur candidatura, els noms de les persones que formaran part de la junta directiva en el cas que siguin escollits, i també llur acceptació.

4. El president o presidenta de la federació esportiva n'exerceix la representació legal i en presideix habitualment els òrgans, llevat dels supòsits que determinin els estatuts o els reglaments.

ARTICLE 11. *Règim jurídic*

La constitució, el règim jurídic, les activitats i el funcionament de les federacions esportives catalanes es regeixen per les disposicions d'aquesta llei, pel que disposin les normes reglamentàries de desenvolupament, per llurs estatuts i reglaments interns, i supletòriament, per les disposicions del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les associacions i les fundacions.

ARTICLE 12. *Règim disciplinari*

Les federacions esportives catalanes exerceixen la potestat disciplinària sobre llurs membres o afiliats en via federativa.

ARTICLE 13. *Règim econòmic i financer*

1. Les federacions esportives catalanes resten obligades a sotmetre's al règim de pressupost i patrimoni propis i han de sotmetre anualment llur comptabilitat i estat econòmic o financer a una auditoria o a la verificació comptable, d'acord amb les instruccions establertes pel departament corresponent.

2. Les federacions esportives no poden aprovar pressupostos deficitaris sense l'autorització expressa del Govern. En el supòsit que una federació tingui un dèficit pressupostari superior al 15% del pressupost aprovat per l'assemblea corresponent, i sempre que la seva situació econòmica deficitària li impedeixi el desenvolupament del seu programa esportiu previst, l'Administració de la Generalitat pot prendre les mesures oportunes per a assegurar el funcionament normal de la federació.

CAPÍTOL IV

Unió de Federacions Esportives de Catalunya

ARTICLE 14. *Unió de Federacions Esportives de Catalunya*

1. La Unió de Federacions Esportives de Catalunya és l'entitat privada d'interès públic general i social, sense afany de lucre, que representa el conjunt de les federacions legalment constituïdes i inscrites a Catalunya.

2. Es reconeix la personalitat jurídica de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, que es regula per reglament.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les federacions existents disposen d'un termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei per adaptar-se a la nova normativa.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.